

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **J. Z.**, zastoupený Mgr. Antonínem Novákem, advokátem se sídlem Sokolská 531/12, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 11. 4. 2018, č. j. 72 Ad 7/2017 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností ze dne 28. 5. 2018 se žalobce (dále též „*stěžovatel*“) domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 11. 4. 2018, č. j. 72 Ad 7/2017 - 24, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 12. 2016, č. j. MPSV-2016/266232-922. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele a potvrzeno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Olomouci ze dne 26. 10. 2016, č. j. 652516/16/OL (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), jímž byla zamítnuta žádost stěžovatele o dávku státní sociální podpory, konkrétně příspěvku na bydlení.

[2] V průběhu řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjistil na základě sdělení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 1. 7. 2019, že stěžovatel dne 4. 6. 2019 zemřel. Tuto skutečnost Nejvyšší správní soud ověřil výpisem z centrální evidence obyvatel (viz č. l. 20 soudního spisu).

[3] Podle § 64 soudního řádu správního (dále jen „*s. ř. s.*“), se na řízení ve správním soudnictví použije přiměřeně občanský soudní řád (zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, dále jen „*o. s. ř.*“). Podle § 107 odst. 1 o. s. ř., jestliže účastník ztratí po zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení dříve, než řízení bylo pravomocně skončeno, posoudí soud podle povahy věci, zda v řízení může pokračovat; o tom, s kým bude v řízení pokračováno, soud rozhodne usnesením. Podle § 107 odst. 5 o. s. ř. neumožňuje-li povaha věci v řízení pokračovat, soud řízení zastaví.

[4] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[5] Jelikož stěžovatel v průběhu řízení před Nejvyšším správním soudem zemřel, čímž ztratil způsobilost být účastníkem řízení, soud se podle § 107 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zabýval otázkou, zda povaha dané věci umožňuje pokračovat v řízení. Ztráta způsobilosti být účastníkem řízení brání pokračovat v řízení zejména tam, kde práva a povinnosti, o něž v řízení jde, jsou podle hmotného práva vázány na osobu účastníka a nepřecházejí na právní nástupce (srovnej usnesení Ústavního soudu ze dne 20. 7. 1999, sp. zn. I. ÚS 160/99, přístupné na <http://nalus.usoud.cz>). V nyní posuzovaném případě se jednalo o řízení ve věci žádosti stěžovatele o dávku státní sociální podpory, konkrétně příspěvek na bydlení. U toho příspěvku však není z povahy věci vyloučeno případné procesní nástupnictví v řízení o kasační stížnosti.

[6] Podle § 56 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře (dále jen „zákon o státní sociální podpoře“), *zemřela-li oprávněná osoba po uplatnění nároku na dávku, vstupují do dalšího řízení o dávce a nabývají nárok na částky splatné do dne smrti oprávněné osoby stejným dílem osoby, k nimž bylo přihlíženo při stanovení rozhodného příjmu podle § 7, jde-li o dávky poskytované v závislosti na výši příjmu, a v ostatních případech osoby uvedené v § 7 odst. 2.*

[7] Nejvyšší správní soud z prvostupňového rozhodnutí zjistil, že v projednávaném případě nebyly žádné další osoby, k nimž bylo přihlíženo při posuzování nároku na dávku - příspěvek na bydlení. Stěžovatel byl jedinou osobou, která byla hlášena na adrese Dolany 329 k trvalému pobytu. Proto zde nemohou být ani žádní procesní nástupci, kteří by mohli do řízení o kasační stížnosti vstoupit a nadále tento nárok uplatňovat.

[8] Pro úplnost lze dodat, že výše uvedené odpovídá závěrům, ke kterým Nejvyšší správní soud dospěl v rozsudku ze dne 7. 4. 2011, č. j. 3 Ads 20/2011 – 64 (všechna rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v němž uvedl, že v situaci, kdy soud „[p]řezkoumává již pravomocná rozhodnutí správního orgánu o sporném nároku, je určení procesního nástupce zpravidla závislé na znění konkrétního zvláštního zákona, především na tom, zda učiní veřejnoprávní nárok možným předmětem dědictví, či zda upraví přechod hmotného práva jiným způsobem, nebo zda ho, byť implicitně, vyloučí vůbec.“

[9] Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. kasační stížnost odmítl, neboť nastal neodstranitelný nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že stěžovatel ztratil způsobilost být účastníkem řízení. K procesnímu postupu nadto uvádí, že řízení nemohl zastavit postupem podle § 107 odst. 5 věta první o. s. ř., neboť mu to neumožňuje speciální úprava obsažená v § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., která s neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení ve správním soudnictví spojuje odmítnutí žaloby (viz také usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 3 Azs 206/2005 - 54, Sb. NSS 691/2005).

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné

V Brně dne 15. srpna 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu